Membra ornamentis induit, foliis vento saepenumero agitatis, te adventare Cant. 12. suspicatur, torum praeparat, longe meditatur; eum in modum ornatione, dubi-11. tatione, lecti praeparatione, centenis meditationum illecebris licet occupetur, sine te noctem haudquaquam supervivet pulcerrima.«

»Quid tardas in silva, nigris serpentibus plena, sub arbore Bhândîrae, o 12. frater? cur non petis laetam Nandae domum in conspectu positam?« Haec Râdhae verba ex ore viatoris recepta quum coram Nanda repetiisset Govindas, praevaluere orationes, significatione hospiti sero divertenti benivola refertae.

Interea luna, pulcras suas maculas manifestans, quasi notas criminis, itinere 1. multarum secutuleiarum impedito commissi, plagarum quasi puellarum faciei imposita, tanquam figura frontalis, Santalo picta, illustravit nemora Vrindavanae intima reticulis radiorum.

Checkelly the mount wilders

Imagine lunae procedente, retardato Mâdhavae adventu, Râdha, mente 2. perturbata, multiplici facta lamentatione, cruciatus suos clara voce proclamavit:

»Eheu, eheu, ne designata quidem hora Hares lucum adiit, iuventas haecce Cant. 13. mea, fructibus digna, infructuosa remanet; quid nunc perfugii relictum est mihi, 3. amicae sermone deceptae?

Cuius sequendi caussa vel silvarum solitudines a me visitatae sunt, ab illo 4. hodie hoc cor meum sagittis amoris perfoditur; quid nunc perfugii relictum est mihi, amicae sermone deceptae?

Praestat sane mori; quid heic corpore iam nimis debilitato separationis flam-5. mam perpetior demens? quid nunc perfugii relictum est mihi, amicae sermone deceptae?

Me, eheu, verna nox dulcis languefacit. Alia quaedam muliercula, ob bene 6. a se acta dilecta, Hare fruitur. Quid perfugii relictum est mihi, amicae sermone deceptae?

Eheu, eheu, ego cui toleranda est flamma doloris ob absentiam Haris, reor 7. etiam gemmea haec ornamenta, armillas cum ceteris, summopere esse malefica.

Quid perfugii relictum est mihi, amicae sermone deceptae?

Immo serta cordi imposita memet, quae flores teneris membris aequiparem, 8. interimunt imitando sagittas dei incorporei, crudelitate magnopere gaudentis. Quid perfugii relictum est mihi, amicae sermone deceptae?